

تحلیل استراتژی‌های مدیریت شهری با تأکید بر معماری سبز(مطالعه موردی: شهر رشت)

منیژه قلیزاده

گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

مصطفویه حافظ رضازاده^۱

گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

محمود رضا انوری

گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۰۷

چکیده

برنامه‌ریزی معماری سبز یکی از گرایش‌ها و رویکردهای نوین معماری است و مساله‌ای حائز اهمیت برای برنامه‌ریزی به حساب می‌آید. معماری سبز و توسعه فضای سبز مسکونی با محافظت و گسترش زیستگاه‌های طبیعی و مصنوعی در شهرها تلطیف محیط را به همراه دارد. ازین منظر در پژوهش حاضر برای دستیابی به یک چشم‌انداز و تأمین هدف‌های بلند مدت از برنامه‌ریزی راهبردی معماری سبز شهری شده است. در این روش، اقدام‌هایی در چارچوب امکانات محدودیت‌های درونی و بیرونی برای بهبود روش‌ها و ارتقای بازده فعالیت‌ها صورت پذیرفت. چنین رویکردی تاکنون در حوزه مدیریت معماری شهری استفاده نشده و این مطالعه تلاشی است تا با تکیه بر روش‌شناسی مربوطه، اقدام‌هایی مدیریتی درخور را برای فعالیت‌های توسعه‌ای معماری سبز شهر رشت ارائه دهد. تحقیق حاضر، یک تحقیق کاربردی و دارای ماهیتی توصیفی-تحلیلی و بر حسب نحوه اجرا از نوع پیمایشی می‌باشد؛ جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از نرم افزار SPSS و مدل QSPM SWOT استفاده شده است. طبق نتایج به دست آمده، نقاط ضعف با ضریب وزنی $1/303$ ، نقاط قوت با ضریب وزنی $1/885$ ، فرصت‌ها با امتیاز $2/145$ و تهدیدها $1/17$ نشان دهنده بالا بودن میزان قوت و وجود فرصت‌های مناسب برای بهبود بخشیدن به وضع موجود معماری سبز شهر می‌باشند ازین رو راهبردهای رشت به راهبرد تهاجمی نزدیک می‌باشد و مسئولین باید سعی کنند از نقاط فرصت در جهت بهبود بخشیدن و رفع نقاط ضعف بهره گیرند.

کلمات کلیدی: معماری سبز، مدیریت شهری، مدل QSPM SWOT، شهر رشت.

شهرها بازترین محیط زندگی انسان به شمار می‌روند و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰، حدود ۶۸ درصد از مردم کره‌ی زمین در شهرها زندگی کنند (مرکز اطلاعات سازمان ملل متحد در ایران^۱، ۲۰۱۹^۲؛ اما شهرها به عنوان محیط‌هایی که باید بستر کیفیت مطلوب برای زندگی انسان‌ها باشند، در برآورده کردن نیازهای ساکنان خود و تأثیرگذاری مثبت در کیفیت زندگی آنان دچار مشکل هستند، لوکوبوژیه در این‌باره می‌گوید: شهرها ابزار کارند اما دیگر چنین وظیفه‌ای را نمی‌توانند برآورند و تأثیر خود را از دست داده‌اند) (یغفرنی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲). ارتباط بین برنامه‌ریزی و مدیریت شهری و سلامت جامعه موضوع جدید نیست؛ بلکه آن چه در حال حاضر تغییر کرده، شدت بحران سلامت جوامع اعم از توسعه‌یافته یا در حال توسعه است (نورث دیج و همکاران، ۲۰۰۳: ۵۵۶). در سال ۱۹۹۴ در دومین کنفرانس محیط و سلامت که در هلسینکی برگزار شد، برای نخستین بار به اهمیت سلامت شهر و اولویت دادن آن به سایر امور پرداخته شد. در این کنفرانس بیان شد که بسیاری از امور مربوط به سلامت شهرها باید به مسئولین محلی واگذار شود که تا آن زمان تقریباً اکثر تصمیمات در دولت مرکزی اخذ می‌شد (لاورنس و فودیج، ۲۰۰۹: ۱۵). لذا بعد از آن پایدار در حوزه شهرها مورد توجه قرار گرفت. پایداری در عرصه‌ی زندگی شهری در سه‌شاخه‌ی اجتماعی، پایداری اقتصادی و پایداری زیست محیطی معرفی شود و معماران در دو دهه‌ی گذشته برای رسیدن به پایداری زیست محیطی به دنبال تدوین روش‌ها و اصولی بودند که در قالب نامه‌ای مختلف، از قبیل طراحی پایدار، پایداری در معماری و معماری سبز معرفی شده است (هال، ۲۰۰۰: ۲۳). امروزه با پیشرفت علم و تکنولوژی، معماری نیز با علم و تکنولوژی همبستر و هم‌راستا شده و در جهت پایداری به پیش می‌رود. استفاده از تکنولوژی در معماری پایدار، امروزه یک نیاز ضروری و مهم تلقی می‌گردد. با توجه به افزایش آلودگی هوا و معضلات زیست محیطی و افزایش مصرف انرژی‌های فسیلی و هزینه‌های مصرفی، در این راستا تکنولوژی می‌تواند در ایجاد معماری پایدار مؤثر باشد و سبب کاهش انرژی و آلودگی‌های محیطی گردد و موجب زیباسازی و بهبود وضعیت طراحی ساختمان‌ها گردد. درواقع تکنولوژی به ایجاد معماری پایدار کمک می‌کند و آن را در جهت بهترشدن پیش می‌برد (بیضاوی و شهریاری، ۱۳۹۸). در معماری سبز، بنا به عنوان بخشی از پیکره‌ی محیط مجاور و طبیعت پیرامونش نه تنها سبب هدر رفتن انرژی نمی‌شود، انواع آلودگی‌های محیطی را ایجاد نمی‌نماید و بر سلامت انسان تأثیر منفی نمی‌گذارد بلکه با صرفه جویی و مصرف بهینه‌ی انرژی، برخورداری از مصالح همساز با اقلیم و قرار گرفتن در چرخه‌ی زیست بوم، در جهت تحقق اهداف توسعه‌ی پایدار حرکت می‌کند (دربان و جوانانی، ۱۳۹۷: ۱). معماری سبز تلاش می‌کند تا تعداد منابع مصرف شده در ساخت‌وساز، استفاده و بهره‌برداری ساختمان را به حداقل برساند و همچنین محدود کردن آسیب‌ها به محیط‌زیست از طریق انتشار آلودگی و زباله نیز از مولفه‌های آن می‌باشد (راقب و همکاران، ۲۰۱۶^۳).

¹ - United Nations Iran² - Northridge et al³ - Lawrence & Fudge⁴ - Hall⁵ - Ragheb et al

کارشناسان و مدیران شهری، نگاه برنامه محور به طرح های شهری (طرح جامع و...) برای ایجاد فضای هم راستا با اقلیم و ایجاد فضای سبز شهری را از ملزمات هر شهر عنوان می کنند و می گویند همه شهرها به ویژه شهرهای نوساز و یا در حال گسترش باید به این مسئله توجه جدی داشته باشند. زیرا همین روند ساخت و ساز بی رویه و بدون توجه به لزوم تعیین فضاهای بساز بفروش ها و سودجویان در پیش گرفته اند شهرها را به تدریج به شکل خوابگاه های عمومی درخواهد آورد (Mollison^۱, ۱۹۸۱). این در حالی است که امروزه در شهرهای مدرن جهان قبل از ایجاد هر شهر یک طرح جامع با در نظر گرفتن سطح خیابان ها، پیاده روها، منازل مسکونی و مرکز شهرها، با توجه به مقیاس طبیعی و فناورهای مدرن در حوزه معماری تدوین می شود تا شهری پویا و زنده داشته باشند.

کشور ما ایران با وجود اینکه یکی از کشورهای نفت خیز در جهان به شمار می آید و دارای منابع عظیم گاز طبیعی می باشد، خوبختانه با در اختیار داشتن گنجینه های بزرگی از تجربیات در بهره گیری هرچه بهتر از شرایط اقلیمی، محیطی و چگونگی ساخت و ساز می تواند از وابستگی خود به منابع تجدید ناپذیر بکاهد. معماری گذشته این مرز و بوم با توجه به محیط و شرایط اقلیمی هر منطقه و با بهره گیری از تجربه های کی طی قرن ها به دست آمده به راه کارهای رسیده است (جعفری کمالوند و مهر پویا، ۱۳۹۰: ۱). اصلی ترین و زیباترین نمونه های معماری، خانه های هستند که در ارتباط با شرایط آب و هوای محل، مصالح بومی، شیوه های ساخت هر منطقه شکل گرفته اند. محصول معماری گذشته در کنار هماهنگی با شرایط محیطی به دنبال حفظ آسایش کاربران و بیان کننده هویت جامعه است (احمد الی^۲: ۵۱۱؛ ۲۰۱۱). در یک بررسی کلی با توجه به اینکه ساختار کالبدی در گذشته طراحی هوشمندانه در خدمت منافع انسانی و محیط زیست داشته اند و سازندگان این واحدها در هر زمان و مکان تلاش می کرده اند تا از طریق ایجاد ارتباط بین محیط زیست و فرم معماری و فضا، معماری فضای زندگی را در جهت انسانی شدن سوق دهند. می توان از اصول این بنها به عنوان سیستم طراحی زیست محیطی و سبز نام برد (Basiago^۳: ۱۴۶؛ ۱۹۹۹).

در این میان مناطق شمالی کشور به خصوص شهر رشت در گذشته ای نه چندان دور نمونه ای بارز از بازخوانی خصوصیات معماری سبز با استفاده از معماری بومی در سطح کشور بود. بافت کالبدی این شهر به مرور زمان تغییر کرده و با فناوری های نوین عجین شده است؛ که این به نوبه خود تا حد زیادی چهره معماری بومی منطقه را تحت الشعاع قرار داده است. متأسفانه مسئله سیمای شهری هنوز هم مسئله ای مهم برای مدیریت شهری در رشت محسوب نمی شود و باعث شده نه تنها نتوان برای بهسازی سازه های از قبل ایجاد شده اقداماتی انجام شود، بلکه هر روز سازه هایی با نمایی ناهمخوان با معماری بومی و اشکالی عجیب و سر به فلک کشیده که دست کم تا ۲۰ سال آینده این فضا را به شهرها تحمیل خواهد کرد و ضمن آن که مداخله جهت ساماندهی و بهسازی را برای شهرداری ها بسیار هزینه زا و حتی غیرممکن می کنند، عملًا الگویی بی هویت و بی قاعده را ترویج می دهند؛ الگویی که در رفتار شهر و ندان و تعاملات آنها بسیار تأثیرگذار می شود. در شهر رشت، طی سالیان اخیر نمایی عرف شده که نه با اقلیم منطقه سازگار است و نه با معماری و سیمای شهرها؛ سازه هایی با نمای تمامًا شیشه ای، سازه هایی با

^۱- Mollison

^۲- Ahmad Aly

^۳- Basiago

۷۴۶ فصلنامه علمی - پژوهشی چهارگیا و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰ نماهای تماماً کامپوزیت، سازه‌هایی با سقف‌های گنبدی، سقف‌های چینی و... نشان از نبود ضوابط مناسب در این خصوص و از همه مهم‌تر، فقدان الگویی مناسب در این خصوص است. متأسفانه برخی از طراحان معمار نیز الگویی مدرن و غیربومی را به سازندگان تعریف می‌کنند که می‌تواند نشان از عدم اطلاع آنان از ویژگی‌های مصالح سازگار با اقلیم منطقه و اهمیت بافت و منظر شهری باشد. لذا باید مدبران و متخصصان دست‌اند کار حوزه شهری رشت در جهت برنامه‌ای مدون و بلندمدت با رویکرد برنامه‌ریزی استراتژیک برای استفاده از فناورهای سبز در جهت حفظ منابع بالرزش طبیعی برآیند. در این راستا هدف پژوهش حاضر تحلیل استراتژی‌های مدیریت شهری با تأکید بر معناری سبز (مطالعه موردی: شهر رشت) می‌باشد در واقع این مطالعه تلاشی است تا با تکیه بر روش-شناسی مربوطه اقدامات مدیریتی در خور برای فعالیت‌های توسعه‌ای معماری سبز شهری به سرانجام رسد.

تحقیق حاضر، یک تحقیق کاربردی و دارای ماهیتی توصیفی- تحلیلی و ژرفانگرانه می‌باشد. همچنین بر حسب نحوه اجرا از نوع پیمایشی می‌باشد.

گردآوری اطلاعات به دو روش زیر صورت گرفت:

- ۱- مطالعات استنادی و کتابخانه‌ای (در این روش برای جمع‌آوری اطلاعات اولیه به کتابخانه‌ها، سازمانها، اداره‌ها و ارگانها مختلفی نظیر شهرداری، نظام مهندسی و...) استفاده خواهد شد.
- ۲- تحقیقات میدانی مشاهده به عنوان یک روش بررسی مطالعات در مطالعات میدانی از اهمیت خاصی بر خوردار است بویژه زمانی که مشاهده با برنامه و اهداف از پیش تعیین شده باشد. مصاحبه با کارشناسان و شهروندان متعدد در ارتباط با موضوع تحقیق در طی مراجعه یا افراد مؤثر در نتایج تحقیق حاصل می‌آید از ابزارهای این روش می‌توان به مصاحبه‌ها و پرکردن پرسشنامه‌ها (محقق ساخته) اشاره نمود. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از نرم افزار SPSS و مدل SWOT QSPM استفاده شده است.

تحلیل سوات: SWOT تحلیلی سیستماتیک برای شناسایی عوامل و تدوین نوعی استراتژی که بهترین تطابق بین آن‌ها را ایجاد می‌نماید، ارائه می‌دهد (زیاری، ۱۳۸۳: ۲۲۸). مدل سوات مفهوم گسترهای است که عوامل کلیدی را که قادر به پشتیبانی از استراتژی‌های مدیریتی و تصمیم‌گیری هستند، شناسایی کند (Scolozzi et al, 2014: 547). این روش یک ابزار عمومی هم برای محیط درونی (نقاط قوت و ضعف) و هم تحلیل بیرونی (فرصت‌ها و تهدیدها) است. همچنین این روش، یک رویکرد سیستماتیک به مسئله است که در موقعیت تصمیم‌گیری کمک می‌کند (Mc Doland, 1993, 143; Wheelen, 1995: 58) داشته باشند، به عنوان عوامل استراتژیک مطرح‌اند که در تحلیل SWOT به صورت خلاصه و جمع‌بندی شده، لیست می‌شوند (Kajanus et al, 2004, 499). نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید در چهار حالت کلی SO، ST و WO و WT پیوند داده می‌شوند و گزینه‌های استراتژی از بین آن‌ها انتخاب می‌شود.

ماتریس برنامه‌ریزی استراتژیک کمی QSPM، ابزاری است که به استراتژی‌ها این امکان را می‌دهد که از طریق بررسی عوامل موافقیت‌آمیز درونی و بیرونی، انواع استراتژی‌های قابل اجرا را به صورتی عینی مورد ارزیابی قرار داده و اولویت‌بندی کنند. این ماتریس یک روش تحلیلی است که با استفاده از آن جذابیت نسبی استراتژی‌ها مشخص می‌شود. با در نظر داشتن ماموریت، عوامل درونی و بیرونی منطقه، استراتژی‌های ممکن

برای مدیریت معماری سبز شهر رشت شناسایی و با استفاده از ماتریس برنامه‌ریزی کمی، مهم ترین استراتژی ها (بهترین استراتژی ها از بین گزینه های موجود) برای مدیریت فضای سبز شهر برگزیده شد. با استفاده از ماتریس برنامه‌ریزی استراتژیک کمی (QSPM) جذابیت نسبی استراتژی ها مشخص و بهترین استراتژی ها تعیین شد. از دیدگاه EFE (نمره ماتریس ارزیابی عوامل بیرونی) جمع نظری، با استفاده از این ماتریس می‌توان جذابیت نسبی استراتژی های مختلف را مشخص نمود یعنی تعیین میزانی که یک استراتژی می‌تواند از عوامل سرنوشت ساز درونی و بیرونی به صورتی موفقیت‌آمیز استفاده کند. با تعیین آثار تجمعی هریک از عوامل درونی و بیرونی می‌توان جذابیت نسبی هر یک از استراتژی ها را تعیین کرد.

رویکرد مفهومی و نظری

معماری سبز^۱ یا معماری پایدار یکی از گرایش ها و رویکردهای نوین معماری است که در سال های اخیر مورد توجه عده زیادی از طراحان و معماران معاصر جهان قرار گرفته است. این معماری که برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار می‌باشد در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست یکی از نیازهای اساسی بشر در جهان کنونی است. هدف از ایجاد ساختمان های سبز بهبود یافتن آب و هوا، جلوگیری از اتلاف انرژی مصرف شده جهت سرمایش و گرمایش و جلوگیری از اثرات منفی ساخت و ساز بر محیط زیست است. قبل از هر چیز که یک ساختمان سبز خلق شود مانند هر چیز دیگر به یک خالق احتیاج دارد. این موضوع یعنی ایجاد ساختمان سبز به سلامت فردی که در آن و در محیط اطراف آن زندگی می‌کند کمک خواهد کرد و از او پشتیبانی خواهد کرد و از او پشتیبانی خواهد کرد و باعث رضایتمندی و سودمندی آنان خواهد شد. این موضوع نیازمند کاربرد با دقت استراتژی های تصدیق شده در معماری است استفاده از طبیعت بادوام و منبع مواد با کفایت و تکیه بر خورشید برای استفاده های گرمایی و نیروی برق و روشنایی روزانه و دوباره استفاده کردن از ضایعات یک اتحاد و یکپارچه سازی ساختمانی ظریف این استراتژی ها را تولید می‌کند. البته باید توجه داشت که تبدیل فرهنگ بشر به یک پایه و تغییر ساختار اساسی روح و سرشت انسان بستگی دارد. ما باید یکی شدن و به هم پیوستن و وابستگی به یکدیگر را با یک چیزی خیلی وسیع ترا از خودمان را دوباره کشف کنیم. جهان طبیعت قلم رویی است روحانی که نسبت به همه چیز برتری می‌باید. اول شخص و بعد جامعه این عقیده بولوزوف است. او عقیده دارد ما باید هر دو گروه را مجبور سازیم که موفق حقایق زندگی در جهان باشند. در غرب به این مسئله اعتقاد دارند که مزیت در طرح محیطی و طراحی آن در صورتی پیشرفت می‌کند و موفق خواهد بود که حقیقاً مجمع و گروه طراحی آن فقط گروهی از طراحان باشند.

معماری سبز مزایایی در زمینه های زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی به همراه دارد. در زمینه محیط زیست، معماری سبز باعث کاهش آلودگی، حفظ منابع طبیعی و جلوگیری از تخریب محیط زیست می‌شود. از لحاظ اقتصادی، هزینه های اپراتورهای ساختمان برای مصرف آب و انرژی باید بپردازند را کاهش می‌دهد و با استفاده از امکانات آن باعث بهبود بهره وری می‌شود و از لحاظ اجتماعی، ساختمان های سبز مفهوم زیبایی را رعایت کرده و باعث

^۱. Green Architecture

۷۴۸ فصلنامه علمی - پژوهشی چهارمی و پر نامه ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰ حداقل فشار روانی می‌شوند (توماس، ۲۰۰۹). هدف از این نوع معماری هم سو شدن با محیط‌زیست است (اشتری، ۱۳۹۲).

در کل می‌توان از این موارد به عنوان مزایای معماری سبز یاد کرد:

استفاده از انرژی‌های طبیعی در مصرف روزمره

ثبتات وضعیت محیط داخلی

استفاده از ضایعات و پساب در تولید آب مورد نیاز برای آبیاری فضای سبز

به کارگیری شیوه‌های مناسب برای کاهش انرژی هدر تلف شده یا کنترل آن و بهینه‌سازی مصرف انرژی

توجه به خواص اقلیمی منطقه

استفاده از مصالح قابل بازیافت غیر شیمیایی و مصالحی که سلامت انسان را به خطر نمی‌اندازد.

طراحی با مصالح نزدیک به طبیعت

استفاده از گیاهان طبیعی به عنوان الهام دهنده طراحی زنده

اجتناب از صدمه رساندن به وضعیت اراضی به منظور سود بیشتر

رسیدن به بیشترین کیفیت زندگی در سایه اتکا به محیط‌زیست

نحوه استفاده از زمین

توجه به شخصیت اکولوژی منطقه.

تدوین راهبردهای مدیریتی توسعه شهری در رابطه با معماری سبز در کشور سابقه نداشته و دست‌کم در این ارتباط مکتوبی به انتشار نرسیده است. دیگر مطالعات انجام شده در رابطه با موضوعات مرتبط با معماری سبز به شرح زیر می‌باشد:

مسلمی و همکاران، (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان انرژی‌های نو و تجدید پذیر در معماری پایدار و سبز با روش طراحی غیرفعال، در این مقاله پس از بررسی انواع انرژی‌های نو و مفهوم توسعه پایدار، به روش‌های مختلف تامین انرژی پاک و تجدید پذیر و روش طراحی غیرفعال و کاربرد آن در شکل‌گیری معماری پایدار و سبز پرداخته شده و مهم ترین آنها را با ذکر کاربرد در معماری بیان شده است.

رحمی و همکاران، (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان نقش و عملکرد بام سبز در زمینه حفظ انرژی با رویکرد معماری پایدار، به این نتیجه رسیدند که اصول معماری پایدار که همان حفظ انرژی‌های طبیعی، کاهش استفاده از سوخت‌های فضیلی و همزیستی با محیط و اقلیم است باید مد نظر طراحان و فعالان عرصه معماری قرار گیرد. حفظ و حراست از منابع طبیعی جهان، کاهش آلودگی هوا و سایر آلودگی‌های محیطی، حفاظت از لایه ازن، بهداشت جسمی و روانی، آینده بشریت و... از موضوعاتی است که مطرح بوده و ظرورت آن روز به روز آشکارتر می‌شود. بهرامی و ثابت، (۱۳۹۸)، در پژوهشی با عنوان ساختمان سبز نگاهی جدید در راستای توسعه پایدار، به این نتیجه رسیدند که ساختمان سبز می‌توانند با اثر بخشی در گرمایش، سرمایش، تهویه و روشنایی ساختمان‌ها فقط به بهره برداری بهینه از منابع انرژی محدود نیز کمک کند.

رضاییان کله بستی، (۱۳۹۷)، در پژوهشی با عنوان معماری سبز، با تأکید بر توسعه پایدار شهری، به این نتیجه رسید که معماری پایدار شامل ۱ - ایجاد فضای مشترک چند عملکردی ۲ - آموزش مردم برای حفظ و نگهداری محیطزیست از طریق دادن خدمات و فضای مناسب ۳- بکارگیری سازه های نوین مطابقاً صول توسعه پایدار ۴- استفاده از مصالح بوم آورده ۵- انعطاف پذیری ۶- استفاده از انرژی های نو و تجدید پذیر و... است.

جوادنیا و دربان، (۱۳۹۷)، در پژوهشی با عنوان معماری سبز گامی به سوی معماری پایدار به این نتیجه رسیدند که ساختمان پایدار علاوه بر، برآوردن نیازهای جسمی انسان ها، نیازهای روحی آن ها را نیز مرتفع می سازد و درواقع نظام هایی هستند که توسعه پایدار را در سطح جامعه براساس سلامت بشر، بهرهوری و رفاه، بیان می کنند. امید است که بتوان از این طریق قدمی کوچک در مسیر هدایت ساخت اینیه در طبیعت سبز برداشت و معماری سبز و پایدار را در کنار طبیعت سبز به ارمغان آورد.

دبستانی و بقایی (۱۳۹۵)، در پژوهشی با عنوان ترویج معماری سبز در راستای دستیابی به توسعه پایدار شهری در معماری معاصر، به این نتیجه رسیدند که با استفاده از اصول به کار برده شده در معماری سبز می توان گام موثری در پایداری شهری برداشت.

رضوانی و همکاران، (۱۳۹۵)، در پژوهشی با عنوان بررسی نقش بام های سبز به عنوان راهبردی در جهت ارتقای کیفیت محیطزیست شهری از منظر معماری پایدار، به این نتیجه رسیدند که بام های سبز می توانند اثرات منفی ساختمان ها در اکوسیستم محلی و در پی آن مصرف انرژی در بناها را کاهش دهند و در تغییرات جریان انرژی ساختمان ها نقشی تعیین کننده داشته و در عین حال جنبه زیبا شناختی برای ساکنان شهر داشته باشد.

تقوی، (۱۳۹۲)، در پژوهشی با عنوان نقش بام و دیوار سبز در توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی: شهر تهران)، نتایج تحقیق نشان از پاییتر بودن مساحت فضای سبز برخی مناطق شهر تهران از استانداردهای بین المللی بوده است؛ از این رو کاربرد فناوری بام سبز می تواند به عنوان یکی از مؤثرترین تمهیدات جبرانی در کاهش خطرات زیست محیطی در مناطق پر ازدحام شهری باشد.

کریمی و همکاران، (۱۳۹۲)، در پژوهشی با عنوان بررسی معماری سبز در خانه های مسکونی در راستای همزیستی انسان با اکولوژی (مطالعه موردی: روستای ورگانه) به این نتیجه رسیدند که راهکارها و اصول بومی اتخاذ شده در این روستا که قابلیت تعمیم به معماری معاصر امروز را دارد و می توانند باعث کاهش مصرف انرژی در این اقلیم شود همچنین به نحوه قرارگیری فضاهای، توجه کرد.

ایمان عبدالشهید^۱ (۲۰۱۷) در پژوهشی به بررسی چالش های معماری سبز در خاورمیانه در سیستم های رتبه بندی مختلف پرداخته است. نتایج نشان می دهد که امارات متحده عربی متحده (جدید و موجود) و ارائه اصول بهرهوری انرژی به کار رفته در آنها و عملکرد آنها می باشد. در حالی که امارات متحده عربی بر اساس رتبه بندی انجام شده توسط شورای ساختمان سبز ایالات متحده، در نظر گرفتن مصرف انرژی، انرژی های تجدید پذیر و مواد و مصالح

^۱ - Iman Abdel Shahid

۷۵۰ فصلنامه علمی - پژوهشی چهارمیا و پر نامه ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰ بازیافتی، به عنوان کشور برتر از نظر ساختمان سبز در خاورمیانه و در میان ده کشور برتر در سطح بین المللی رتبه بندی می‌شود.

راقب و همکاران (۲۰۱۶)، در پژوهشی به با عنوان معماری سبز: مفهومی از پایداری در پی بر جسته کردن مشکلات و مسائل پیچیده پایداری در حوزه معماری است که بخش زیادی از جنبه‌های متعدد زندگی انسان را در بر می‌گیرد. نتایج نشان داد که ساختمان‌های سبز باید تعدادی از مولفه‌های معمول را داشته باشند: این مولفه‌ها شامل مرکز بر برهه‌وری انرژی و در برخی موارد، انرژی تجدید پذیر؛ استفاده مؤثر از آب؛ استفاده از مصالح ساختمانی سازگار با محیط‌زیست مطلوب. به حداقل رساندن زباله و مواد شیمیایی سمی تولید شده در ساخت‌وساز و عملیات ساختمان؛ کیفیت هوای خوب داخل ساختمان؛ و دیدگاه به اصطلاح "هوشمند" رشد و توسعه پایدار.

مهندی نژاد و همکاران^۱ (۲۰۱۴)، در پژوهشی به بررسی مسئله معماری سبز و معماری سبز کاذب بر پایه هنجارهای LEED در کشورهای در حال توسعه در منطقه خاورمیانه پرداخته است. هدف این مطالعه تحلیل پروژه‌های معماری است که قبل در کشورهای خاورمیانه بر حسب سازگاری‌شان با مفاهیم عینی پایداری و معیارهای سبز موردنیازشان اجرا شده است؛ بنابراین برای بازنگری و مطالعه، هدف این مقاله کشف میزان سطح سیستم دسته‌بندی پایداری مانند LEED (رهبری در طراحی انرژی و محیطی) است که می‌تواند در دسته‌بندی پروژه‌های معماری معاصر تأثیرگذار باشد. مطالعات سه مفهوم برای تحلیل معماری معاصر را نشان می‌دهد که توصیفی هستند: ۱) سبز، ۲) سبز کاذب و ۳) انرژی‌فروشنده. بعلاوه این مطالعات نشان داده‌اند که بعضی از پروژه‌ها، گرچه می‌کوشند تا مفاهیم معماری پایدار را در ظاهر نشان دهند، در واقعیت چندان پایدار نیستند. در مراحل اخیر، این مقاله قصد دارد تأثیرگذاری سیستم دسته‌بندی LEED را ارزیابی و بررسی کند. در ارزیابی سیستم دسته‌بندی LEED، نتایج استنتاج شده نشان می‌دهند که هدف سیستم بیشتر به منظور برنامه ریزی است تا اهداف طراحی عینی و ابزار کارآمدی برای تحلیل فرایند طراحی معماری. تحلیل بر پایه این مطالعه نشان می‌دهد که برای حرکت معماری سبز کاذب به معماری سبز، ضروری است تا از الگوهای طراحی محور استفاده شود.

چونگا و همکاران^۲ (۲۰۱۲)، در پژوهشی به بررسی توسعه‌ی فناورهای جدید در جهت استفاده از انرژهای تجدید پذیر بادی، خورشیدی و آب باران برای کاربردهای بلند مدت‌به شهری پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد استفاده از این فناورها توانسته است تا حد زیادی از مصرف انرژی در ساختمان‌ها بکاهد.

وانگ و همکاران^۳ (۲۰۱۱)، در پژوهشی به بررسی زیبایی معماری سبز اکسپو و توسعه پایدار با تأکید بر پاویون چین (نوعی معماری سنتی) بعنوان مثال پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد که طرح پاویون چینی برای ایفای عملکردهای اصلی معماری، ماهیت فرهنگ سنتی چینی را پنهان می‌کند در حالیکه از تکنولوژی مدرن و مصالح بالافن (فناوری بالاسطح) بهره می‌گیرد. این مسئله دلالت بر بکارگیری عناصر سنتی در شکل (ظاهر) معماری دارد ولی در عین حال زیبایی معماری، ذخیره انرژی، بازیافت منابع طبیعی را باهم ترکیب می‌کند تا توسعه پایدار این نوع معماری را تحقق بخشد.

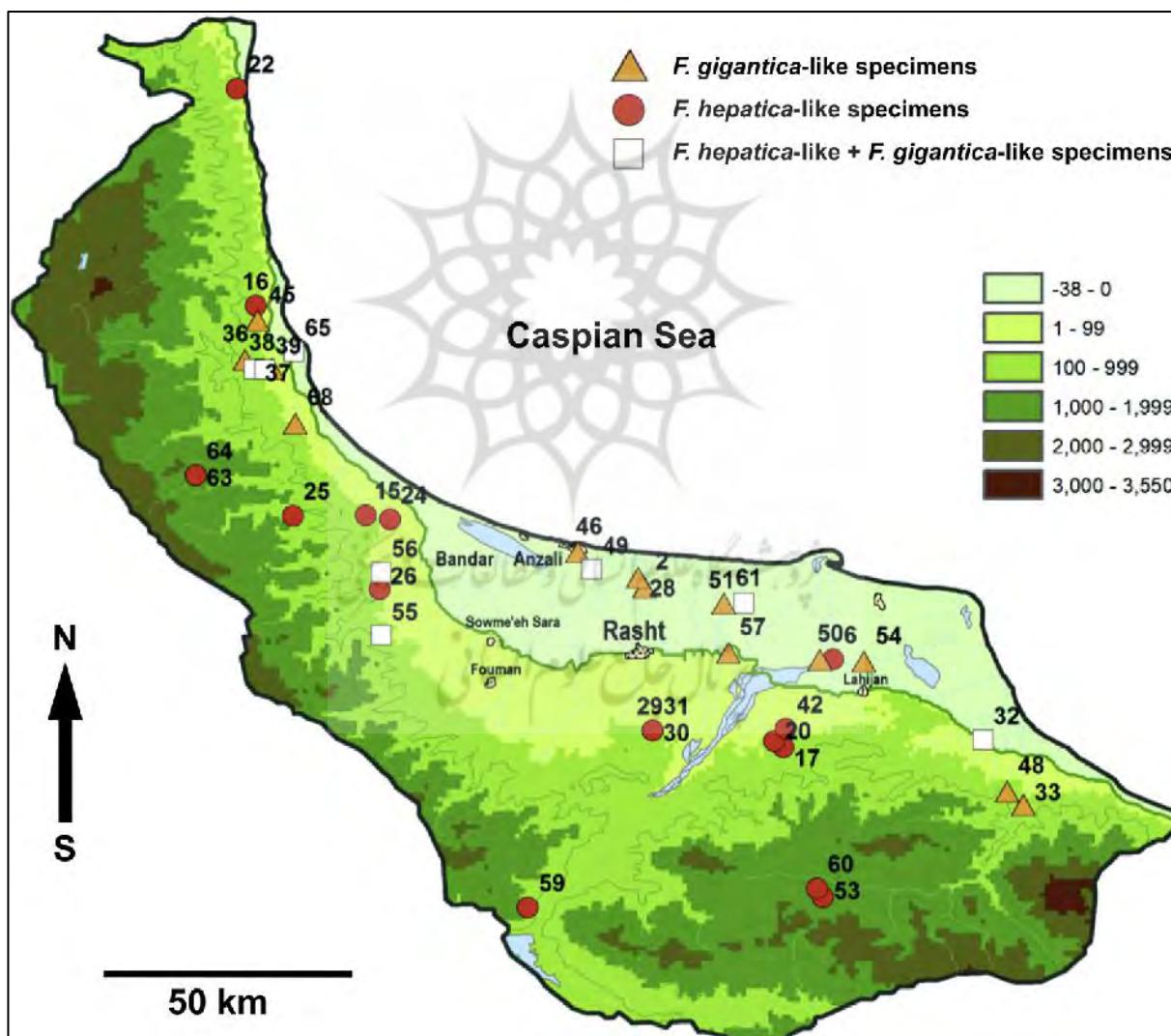
¹ - Mahdavinejad et al

² - Chonga et al

³ - Wang et al

معرفی منطقه مورد مطالعه

شهر رشت در شهرستانی به همین نام، مرکز استان گیلان است، شهرستانی که این شهر در آن واقع شده است از شمال به دریای مازندران و بندر انزلی، از جنوب به شهرستان رودبار، از شرق به شهرستانهای سیاهکل و آستانه اشرفیه و از غرب به شهرستان های فومن، صومعه سرا و شفت متنه میشود. شهر رشت در وسیعترین بخش دلتای رودخانه سفید رود با ارتفاع متوسط ۹ متر از سطح دریاهای آزاد قرار دارد. این کلانشهر در مختصات جغرافیایی ۰۹ درجه و ۳۶ دقیقه عرض شمالی و ۰۶ درجه و ۰۶ دقیقه طول جغرافیایی از نصف النهار مبدأ، در بین ارتفاعات تالش و دریای خزر واقع شده است. تعداد جمعیت رشت طبق سرشماری سال ۹۵، برابر با ۶۷۹،۹۹۵ نفر بوده که به عنوان بزرگترین نقطه شهری استان و حتی استانهای جنوبی دریای خزر (گیلان، مازندران و گلستان) به شمار می رود.

نقشه ۱: موقعیت مورد مطالعه

منبع: <https://www.semanticscholar.org>

تجزیه و تحلیل SWOT QSPM در ارتباط با مدیریت توسعه شهری و معماری سبز

۷۵۲ فصلنامه علمی - پژوهشی چهارمی و پر نامه ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰
 همانگونه که بیان شد تحلیل سوات بهمنظور شناسایی و بررسی عوامل درونی (نقاط قوت و ضعف) و عوامل تأثیرگذار بیرونی (فرصت و تهدید) بر مدیریت توسعه شهر بر معماری سبز مورداستفاده قرار می‌گیرد. در این راستا ابتدا با سنجش محیط داخلی و خارجی، فهرستی از این عوامل داخلی و خارجی تأثیرگذار با نظرسنجی از کارشناسان سازمان‌ها و نهادهای مرتبط اقدام به وزن دهی به هر یک از آن‌ها شده است و با محاسبه و تحلیل آن‌ها، اولًاً اولویت‌ها مشخص شد، سپس با توجه به اولویت‌ها، جهت برطرف نمودن یا تقلیل نقاط ضعف و تهدیدها و تقویت نقاط قوت و فرصت‌های موجود در ارتباط با معماری سبز، استراتژی‌هایی بدین منظور ارائه گردید.

عوامل داخلی:

در این مرحله ارزیابی محدوده بهمنظور تشخیص نقاط ضعف و قوت آن است. نقاط ضعف و قوت جزء فعالیت‌های قابل کنترل ناحیه هستند که در هر مقطع زمانی به ناحیه سود یا زیان می‌رسانند. برای سازمان‌دهی و طبقه‌بندی عوامل داخلی در دو مقوله نقاط قوت و ضعف، بهمنظور ارزیابی معماری سبز و با توجه به اهمیت آن، عوامل تأثیرگذار، بررسی و ضرایب تأثیر آن‌ها به تفکیک جداول زیر تعیین گردید.

جدول ۱: ماتریس عوامل درونی (IFE)

ردیف	نقاط قوت	امتیاز وزنی	رتبه	وزن
۱	وجود مراکزی مانند کتابخانه در رابطه با فضای سبز، کلینیک گیاه پزشکی، باغ گلهای غیره	۰.۱۵	۳	۰.۰۵
۲	وجود فضای سبز طبیعی در شهر و پیرامون شهر	۰.۲۴	۴	۰.۰۶
۳	وجود نیروی انسانی متخصص و با تجربه در رابطه با فضای سبز و معماری سبز	۰.۲۸	۴	۰.۰۷
۴	بهره‌گیری از مصالح بومی و استفاده از مصالح بوم آورده در معماری	۰.۲۴	۴	۰.۰۶
۵	علاقه‌مندی شهروندان به حفظ و گسترش فضای سبز در محله خویش	۰.۲۷	۳	۰.۰۹
۶	تمایل شهروندان به شرکت در برنامه‌های فرهنگ‌سازی مربوط به محیط‌زیست	۰.۱	۲	۰.۰۵
۷	مشارکت شهروندان در برنامه‌های کاشت و غرس نهال	۰.۰۸	۲	۰.۰۴
۸	آشنایی مدیران شهری به اهمیت شهر سبز و معماری سبز	۰.۱۲	۴	۰.۰۳
۹	انتخاب نوع گیاهان با توجه به زیست بوم منطقه	۰.۰۹۲	۴	۰.۰۲۳
۱۰	انطباق فضای سبز شهری رشت با اصول و معیار فضای سبز پایدار شهری	۰.۱۰۴	۴	۰.۰۲۶
۱۱	وجود گلخانه‌های تخصصی برای پرورش گیاهان بومی در سطح شهر	۰.۰۸۴	۳	۰.۰۲۸
۱۲	وفور و دسترسی مناسب به منابع آب	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۲۵
۱۳	اقلمی و بویژه شرایط دمای مناسب برای گسترش معماری سبز	۰.۰۵	۲	۰.۰۲۵
نقاط ضعف	امتیاز وزنی	رتبه	وزن	
۱	عدم برگزاری کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی از سوی شهرداری و ارگان‌های مربوطه در رابطه با لزوم بهره‌گیری و آموزش معماری سبز	۰.۱۵	۳	۰.۰۵
۲	کمبود آگاهی و دانش در رابطه با انرژی‌های نوین	۰.۱۲	۳	۰.۰۴
۳	عدم وجود حمایت‌های مالی برای ایجاد معماری سبز در شهر	۰.۱۲	۲	۰.۰۶
۴	حداقل استفاده از انرژی تجدید پذیر بخصوص انرژی خورشیدی	۰.۰۴	۲	۰.۰۲
۵	توجه ناچیز طرح‌های توسعه شهری به ظرفیت‌های زیست‌محیطی و توسعه معماری سبز	۰.۱۶	۴	۰.۰۴
۶	توجه ناچیز طرح‌های توسعه شهری در قرارگیری و مکان‌گزینی ساختمان‌ها به رویکرد حفظ انرژی	۰.۰۳۹	۳	۰.۰۱۳
۷	عدم فرهنگ‌سازی مدیریت شهری در زمینه معماری و بام سبز	۰.۰۹	۳	۰.۰۳

۰.۱۰۸	۴	۰.۰۲۷	عدم اهمیت دادن مدیریت شهری به کاهش استفاده از انرژی های فسیلی و همسوی آن با محیط زیست شهری	۸
۰.۰۴۸	۴	۰.۰۱۲	عدم اعمال ضابطه های تشویقی در آپارتمان هایی که آئین نامه طراحی سبز را رعایت نمایند	۹
۰.۰۹۶	۴	۰.۰۲۴	نبوت قوانین و مقررات طراحی سبز	۱۰
۰.۱۴	۴	۰.۰۳۵	عدم حمایت از برنامه ریزی یکپارچه و طراحی موردنیاز به منظور توسعه محله سبز و ساده یازی روند درخواست و صدور گواهینامه مربوطه	۱۱
۰.۰۷۸	۳	۰.۰۲۶	عدم فرهنگ سازی و توسعه فضای سبز عمودی	۱۲
۰.۰۶۶	۳	۰.۰۲۲	عدم آموزش به مردم در خصوص پرورش و نگهداری گل و گیاهان زیستی در آپارتمان و منازل	۱۳
۰.۰۴۸	۲	۰.۰۲۴	نبوت تشكل های محلی به منظور فرهنگسازی در خصوص حفظ و نگهداری از فضای سبز	۱۴
۱				

منبع: یافته ها پژوهش، ۱۴۰۰

همان طور که در جدول فوق نشان داده شده است با توجه به بررسی های به عمل آمده از معماری سبز تعداد ۱۳ نقطه قوت و ۱۴ نقطه ضعف شناسایی شده و توسط کارشناسان وزن دهی شد. محاسبات انجام شده نشان می دهد که نقاط ضعف دارای ضریب وزنی ۱/۳۰۳ و نقاط قوت با ضریب وزنی ۱/۸۸۵ می باشند. لذا در یک جمع بندی و تحلیل ساده می توان گفت که میزان قوت معماری سبز شهر رشت بالاتر از نقاط ضعف می باشد.

عوامل خارجی:

این مرحله به تبیین و توصیف محیط بیرونی به منظور مشخص نمودن فرصت ها و تهدید هایی است که محدوده مورد مطالعه با آن رویروست. در این رابطه، روندها و رخدادهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و تکنولوژیکی همراه با ماهیت و موقعیت گروه های مختلف ذینفع نظری شهروندان، سرمایه گذاران و سایر عوامل درگیر که می توانند به میزان زیادی در آینده به محدوده موردنظر منفعت یا زیان برسانند، مورد ارزیابی قرار می گیرند.

برای سازمان دهی عوامل خارجی در قالب مقوله های فرصت ها و تهدید ها و با توجه به میزان تأثیر پذیری هر یک از آنها بر معماری سبز شهر رشت محاسبه و به شرح جدول ذیل تعیین گردید:

جدول ۲: ماتریس عوامل خارجی (EFE)

نقاط فرصت			
امتیاز وزنی	رتبه	وزن	
۰.۲۲۵	۳	۰.۰۷۵	۱ حمایت مردمی و تشكل های غیر دولتی از معماری سبز
۰.۴	۴	۰.۱	۲ وجود عرصه های مناسب جهت توسعه فضای سبز و معماری سبز
۰.۶	۴	۰.۱۵	۳ وجود مراکز دانشگاهی و استفاده از تخصص کارشناسان با تجربه
۰.۸	۴	۰.۲	۴ اعتبارات مالی مناسب برای توسعه معماری سبز
۰.۰۶	۳	۰.۰۲	۵ استفاده از تمایل و مشارکت مردمی به انرژی های نوین
۰.۰۶	۴	۰.۰۱۵	۶ تمایل به نگهداری گل و گیاهان زیستی در فضای مسکونی
نقاط تهدید			
امتیاز وزنی	رتبه	وزن	
۰.۱۰۵	۳	۰.۰۳۵	۱ ناهمانگی توسعه فضای سبز با توسعه شهری
۰.۳	۳	۰.۱۵	۲ فقدان یک برنامه جامع و راهبردی برای معماری سبز و گسترش فضای سبز
۰.۰۷	۲	۰.۰۳۵	۳ عدم توجه طرح های توسعه شهری به بازار آفرینی شهری با رویکرد نوین معماری سبز
۰.۳۴	۲	۰.۰۸۰	۴ لحاظ نشدن کاهش مصرف انرژی های فسیلی و تجدید ناپذیر در طرح جامع و تفصیلی

۷۵۴ فصلنامه علمی - پژوهشی چهارمی و پر نامه ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰

۰.۲۶	۴	۰.۰۶۵	عدم وجود استراتژی همگون و هم راستا در شهرداری ها	۵
۰.۲۸	۳	۰.۰۷	عدم استفاده مناسب شهروندان از فضاهای سبز موجود در شهر	۶
	۱			

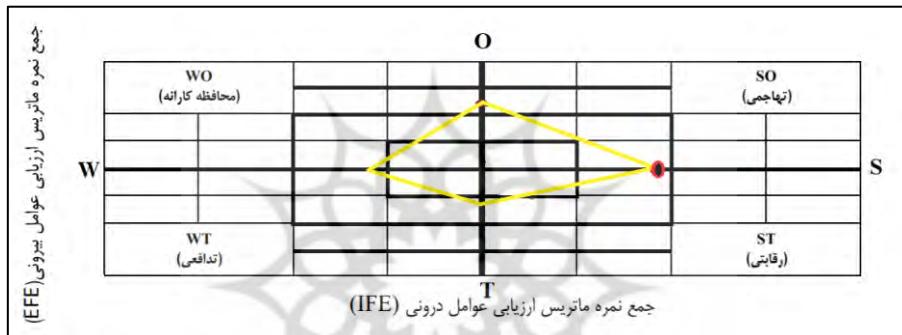
منبع: یافته ها پژوهش، ۱۴۰۰

با توجه به جدول فوق، فرصت‌ها در شهررشت با امتیاز ۲/۱۴۵ و تهدیدها ۱/۱۷ نشان‌دهنده وجود فرصت‌های مناسب برای بهبود بخشیدن به وضع موجود معماری سبز می‌باشد. در جدول زیر مجموع امتیاز وزنی عوامل داخلی و خارجی آمده است.

جدول ۳: ترکیب عوامل خارجی و داخلی مؤثر بر معماری سبز

عوامل خارجی			
عوامل داخلی			
S	W	O	T
۱/۸۸۵	۱/۳۰۳	۲/۱۴۵	۱/۱۷

منبع: یافته ها پژوهش، ۱۴۰۰

نمودار شماره ۱: ماتریس عوامل درونی و بیرونی (IEF)

منبع: یافته ها پژوهش، ۱۴۰۰

تدوین راهبردها

از دیدگاه این مدل، یک استراتژی مناسب، قوت‌ها و فرصت‌ها را به حداکثر و ضعف‌ها و تهدیدها را به حداقل ممکن می‌رساند. برای این منظور، قوت و ضعف‌ها و فرصت‌ها و تهدیدها در چهار حالت کلی SO, ST, WT, WO به هم پیوند داده می‌شوند و گرینه‌های استراتژی از بین آن‌ها انتخاب می‌شود.

- راهبردهای رقابتی (SO) که تمرکز آن‌ها بر نقاط قوت درونی و فرصت‌های بیرونی است.

- راهبرد تنوع‌بخشی یا رقابتی (ST)، بر نقاط قوت درونی و تهدیدهای بیرونی متمرکز است.

- راهبردهای بازنگری یا محافظه کارانه (WO) که ضمن تأکید بر نقاط ضعف درونی، سعی بر بهره‌گیری از فرصت‌های بیرونی در جهت رفع نقاط ضعف می‌باشد.

- راهبردهای تدافعی (WT) که برای مقابله با ضعف‌های درونی و تهدیدهای بیرونی ارائه می‌شود (افتخاری و همکاران، ۹:۱۳۸۴).

همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره شد، نقاط ضعف و تهدیدها و قوت و فرصت‌هایی برای معماری سبز شهررشت وجود دارد که لازم است برنامه ریزان شهری در تدوین و اجرای برنامه‌ها و طرح‌های خود همواره آن‌ها را مدنظر

قرار می دهند. استخراج راهبردهای ممکن از طریق ماتریسی که از تقابل و تعامل عوامل درونی و بیرونی شکل می یابد، صورت می گیرد. این ماتریس در جدول (۵) ارائه شده است.

جدول ۵: تحلیل راهبردهای سوات

W

S

عوامل بیرونی

تحلیل swot

ف
و
ت
ر

O

راهبرد محافظه کارانه (WO)

راهبرد تهاجمی (SO)

- ❖ بهره گیری از تمایل و حمایت مردمی و تشکل های غیردولتی از معماری سبز از سوی مدیریت شهری
- ❖ ارائه دوره های آموزشی در رابطه با انرژی های نوین
- ❖ توجه به ظرفیت های زیست محیطی در طرح های توسعه شهری و توسعه معماری سبز
- ❖ فرهنگ سازی مناسب مدیریت شهری در رابطه با معماری و با مسیز
- ❖ اهتمام مدیریت شهری به استفاده از انرژی های فسیلی و همسویی آن با محیط زیست شهری
- ❖ اعمال ضوابط و مقررات تشویقی در معماری سبز
- ❖ فرهنگ سازی و توسعه فضای سبز عمودی
- ❖ انطباق دادن فضای سبز شهری رشت با اصول و معیار فضای سبز پایدار شهری
- ❖ استفاده از گلخانه های تخصصی موجود برای پرورش گیاهان بومی در سطح شهر
- ❖ در اختیار نهادن گل و گیاهان زیستی به شهروندان جهت نگهداری در فضای مسکونی

راهبرد تدافعی (WT)	راهبرد رقبه‌ی (ST)
❖ لزوم توجه و تاکیر بر توسعه معماری سبز در طرح های توسعه شهری	❖ هماهنگ سازی توسعه فضای سبز با توسعه شهری
❖ فقدان یک برنامه جامع و راهبردی در راستای ایجاد حمایت های مالی از توسعه فضای سبز و معماری سبز	❖ ارائه یک برنامه جامع و راهبردی برای معماری سبز و گسترش فضای سبز
❖ حمایت از برنامه‌ریزی یکپارچه و طراحی موردنیاز بهمنظور توسعه محله سبز و ساده یازی روند درخواست و صدور گواهینامه مربوطه	❖ توجه به طرح های توسعه شهری به بازار آفرینی شهری با رویکرد نوین معماری سبز
❖ آموزش به مردم در خصوص پرورش و نگهداری گل و گیاهان زیستی در آپارتمان و منازل	❖ لحاظ نمودن کاهش مصرف انرژی‌های فسیلی و تجدید ناپذیر در طرح جامع و تفصیلی
❖ عدم وجود استراتژی همگون و هم راستا در شهرداری ها	❖ بهره گیری از توانایی و تخصص مدیران شهریار رابطه با اهمیت شهر سبز و معماری سبز
❖ ایجاد تشکل های محلی به منظور فرهنگسازی در خصوص حفظ و نگهداری از فضای سبز	

منبع: یافته ها پژوهش، ۱۴۰۰

تعیین ماتریس راهبردهای کمی (QSPM)

پس از شناسایی راهبردهای مدیریتی، برنامه معماری سبز در محدوده مورد مطالعه ضروری است. راهبردهای شناسایی شده با توجه به جمیع عوامل درونی و بیرونی برای اجرا، اولویت بندی شود. با استفاده از ماتریس برنامه‌ریزی راهبردی کمی (QSPM) مطابق جدول زیر برای راهبردهای تهاجمی پس از تعیین نمره جذابیت و اعمال ضریب اهمیت تعیین شده جمع نمره هر عامل و سپس جمع نمرات عوامل برای هر راهبرد تعیین شد.

جدول ۶: ماتریس برنامه‌ریزی راهبردی کمی راهبردهای برنامه مدیریت معماری سبز

عوامل موثر در مدیریت	S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7
معماری شهر	0.05	0.02	0.1	0.1	0.1	0.1	0.2
سبز شهر	0.06	0.24	0.12	0.12	0.12	0.12	0.24
اهمیت رشت	0.07	0.28	0.28	0.14	0.14	0.14	0.12
ضریب اهمیت	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06	0.05	0.06
عوامل موثر در مدیریت	S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7
S1	0.2	0.12	0.12	0.12	0.12	0.15	0.21
S2	0.12	0.24	0.24	0.24	0.24	0.24	0.24
S3	0.21	0.21	0.14	0.14	0.14	0.12	0.12
S4	0.12	0.12	0.18	0.18	0.18	0.12	0.12
S5	0.36	0.18	0.18	0.18	0.36	0.36	0.16
S6	0.15	0.1	0.1	0.1	0.2	0.2	0.15
S7	0.16	0.16	0.08	0.08	0.16	0.16	0.16
S8	0.12	0.06	0.06	0.06	0.09	0.09	0.12
S9	0.092	0.046	0.092	0.092	0.046	0.046	0.069
S10	0.104	0.104	0.104	0.104	0.052	0.052	0.078
S11	0.112	0.112	0.112	0.112	0.084	0.084	0.112

تحلیل استراتژی های مدیریت شهری ۷۵۷

S12															
S13															
۰.۱	۴	۰.۱	۴	۰.۱	۴	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۵	۲	۰.۱	۴	۰.۰۲۵	S12
۰.۱	۴	۰.۱	۴	۰.۱	۴	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۵	۲	۰.۰۷۵	۳	۰.۰۲۵	S13
۰.۰۵	۱	۰.۰۵	۱	۰.۰۵	۱	۰.۰۵	۱	۰.۰۵	۱	۰.۰۵	۱	۰.۱	۲	۰.۰۵	W1
۰.۰۴	۱	۰.۰۸	۲	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	۱	۰.۰۴	۱	۰.۰۴	۱	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	W2
۰.۰۶	۱	۰.۱۲	۲	۰.۱۲	۲	۰.۰۶	۱	۰.۰۶	۱	۰.۰۶	۱	۰.۱۲	۲	۰.۰۶	W3
۰.۰۲	۱	۰.۰۴	۲	۰.۰۴	۲	۰.۰۲	۱	۰.۰۲	۱	۰.۰۲	۱	۰.۰۴	۲	۰.۰۲	W4
۰.۰۴	۱	۰.۰۴	۱	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	۱	۰.۰۴	۱	۰.۰۴	۱	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	W5
۰.۰۱۳	۱	۰.۰۱۳	۱	۰.۰۱۳	۱	۰.۰۱۳	۱	۰.۰۱۳	۱	۰.۰۱۳	۱	۰.۰۲۹	۳	۰.۰۱۳	W6
۰.۰۳	۱	۰.۰۳	۱	۰.۰۳	۱	۰.۰۳	۱	۰.۰۳	۱	۰.۰۶	۲	۰.۰۶	۲	۰.۰۳	W7
۰.۰۲۷	۱	۰.۰۲۷	۱	۰.۰۲۷	۱	۰.۰۲۷	۱	۰.۰۲۷	۱	۰.۰۲۷	۱	۰.۰۵۴	۲	۰.۰۲۷	W8
۰.۰۱۲	۱	۰.۰۱۲	۱	۰.۰۱۲	۱	۰.۰۱۲	۱	۰.۰۱۲	۱	۰.۰۱۲	۱	۰.۰۲۴	۲	۰.۰۱۲	W9
۰.۰۲۴	۱	۰.۰۲۴	۱	۰.۰۲۴	۱	۰.۰۲۴	۱	۰.۰۲۴	۱	۰.۰۲۴	۱	۰.۰۴۸	۲	۰.۰۲۴	W10
۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۷	۲	۰.۰۳۵	W11
۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۷۸	۳	۰.۰۲۶	W12
۰.۰۲۲	۱	۰.۰۲۲	۱	۰.۰۲۲	۱	۰.۰۲۲	۱	۰.۰۲۲	۱	۰.۰۲۲	۱	۰.۰۶۶	۳	۰.۰۲۲	W13
۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۲۶	۱	۰.۰۷۲	۳	۰.۰۲۶	W14
۰.۲۲۵	۳	۰.۰۷۵	۱	۰.۰۷۵	۱	۰.۲۲۵	۳	۰.۲۲۵	۳	۰.۳	۴	۰.۲۲۵	۳	۰.۰۷۵	O1
۰.۳	۳	۰.۶	۴	۰.۱	۱	۰.۲	۲	۰.۲	۲	۰.۱	۱	۰.۳	۳	۰.۱	O2
۰.۴۵	۳	۰.۶	۴	۰.۶	۴	۰.۴۵	۳	۰.۴۵	۳	۰.۳	۲	۰.۴۵	۳	۰.۱۵	O3
۰.۶	۳	۰.۸	۴	۰.۸	۴	۰.۸	۴	۰.۸	۴	۰.۴	۲	۰.۶	۳	۰.۲	O4
۰.۰۶	۳	۰.۰۴	۲	۰.۰۸	۴	۰.۰۸	۴	۰.۰۸	۴	۰.۰۸	۴	۰.۰۶	۳	۰.۰۲	O5
۰.۰۶	۴	۰.۰۱۵	۱	۰.۰۳	۲	۰.۰۶	۴	۰.۰۶	۴	۰.۰۶	۴	۰.۰۴۵	۳	۰.۰۱۵	O6
۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۰۷	۲	۰.۰۰۷	۲	۰.۰۰۷	۲	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	T1
۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	۱	۰.۱۰	T2
۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	۱	۰.۰۳۵	T3
۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	۱	۰.۰۸۵	T4
۰.۰۶۵	۱	۰.۱۳	۲	۰.۰۶۵	۱	۰.۰۶۵	۱	۰.۰۶۵	۱	۰.۰۶۵	۱	۰.۰۶۵	۱	۰.۰۶۵	T5
۰.۰۷	۱	۰.۰۷	۱	۰.۱۴	۲	۰.۰۷	۱	۰.۰۷	۱	۰.۰۷	۱	۰.۰۷	۱	۰.۰۷	T6
۴.۵۰۶	۴.۷۱	۴.۴۱۶		۴.۳۹۵		۴.۳۹۵		۳.۷۷۷		۴.۹۲۵		مجموع			

منبع: یافته های پژوهش، ۱۴۰۰

نتیجه گیری و دستاورد علمی پژوهشی

معماری سبز یا معماری پایدار یکی از گرایش‌ها و رویکردهای نوین معماری است که در سال‌های اخیر مورد توجه جمع کثیری از طراحان، مدیران و برنامه ریزان شهری و طراحان حوزه ساختمان قرار گرفته است. این معماری نوین که برخاسته از مفاهیم توسعه پایدار می‌باشد در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست یکی از نیازهای اساسی بشر در جهان کنونی است. هنر معماری در جهان شیوه‌ها و سبک‌های مختلفی را از لحاظ ظاهر ساختمان به خود دیده است همانند سبک کلاسیک، نئوکلاسیک، رومی، باروک و غیره که هر کدام دوره و مظهر شروع خاصی را داشته‌اند. اما مدرن ترین و نوین ترین سبک و شیوه معماری در قرن حاضر که می‌توان آن را قرن پیشرفت تکنولوژی نیز نامید سبک معماری پایدار و سبز است. این مهم علاوه بر تغییر ظاهر ساختمان با تغییر در مصالح ساخت، شیوه ساخت و منابع و انرژی‌های مورد استفاده به امری اجتناب ناپذیر در عصر حاضر، یعنی سازگاری و حفظ محیط زیست و کاهش تخریب‌های زیست محیطی پرداخته است. معماری سبز در کشورهای جهان بیش از آنکه مورد توجه طراحان ساختمانی قرار بگیرد؛ مورد توجه مدیران و برنامه ریزان شهری و فعالان محیط زیست شهری می‌باشد. این مهم در کشور ایران با مشکلات زیست محیطی بسیاری که به ویژه در شهرها دارد به عنوان یک برنامه و هدف نو مورد مطالعه قرار گرفته؛ ولی متأسفانه تا کنون رشد محسوسی از لحاظ اجرا و اقدام نداشته است. شهر رشت نیز به عنوان یکی از شهرهای پرجمعیت کشور با وجود قرار گرفتن در منطقه معتدل و پر باران شمال کشور از این مساله مستثنی نیست و هنوز سبک معماری آن با معیارها و اصول معماری سبز فاصله دارد. در تحقیق حاضر که به ارزیابی مدیریت شهری در معماری سبز در این شهر پرداخته است. طبق نتایج به دست آمده، راهبردهای رشت به راهبردهای تهاجمی نزدیک می‌باشد و مسئولین باید سعی کنند از نقاط فرست در جهت بهبود بخشیدن و رفع نقاط ضعف بهره گیرند. اولویت‌های راهبرد تهاجمی به شرح زیر استخراج گردید:

۱. بهره گیری شهرداری از مراکزی مانند کتابخانه در رابطه با فضای سبز، کلینیک گیاه پزشکی، باغ گلهای وغیره

در راستای توسعه معماری سبز و فضای سبز عمودی

۲. استفاده از گلخانه‌های تخصصی موجود برای پرورش گیاهان بومی در سطح شهر و منازل

۳. در اختیار نهادن گل و گیاهان زیستی از سوی مدیریت شهری به شهروندان جهت نگهداری در فضای مسکونی

۴. مشارکت دادن شهروندان در برنامه‌های کاشت و غرس نهال

۵. انطباق دادن فضای سبز شهری رشت با اصول و معیار فضای سبز پایدار شهری

۶. استفاده از نیروی انسانی متخصص و با تجربه در رابطه با معماری سبز

۷. استفاده از توان و تمایل شهروندان در حفظ و گسترش فضای سبز محله خویش

منابع

۱. افتخاری، عبدالرضا رکن‌الدین و مهدوی، داود(۱۳۸۴)، راهکارهای توسعه گردشگری روستایی با استفاده از مدل

سوات: دهستان لواسان کوچک، فصلنامه مدرس علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.

۲. اشتی، زهرا(۱۳۹۲)، معماری سبز، سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، تهران، دانشگاه تهران.

۳. بهرامی، مریم، ثابت، عباس(۱۳۹۸)، ساختمان سبز نگاهی جدید در راستای توسعه پایدار، نخستین کنفرانس ملی مدیریت، اخلاق و کسب و کار، شیراز، موسسه آموزش عالی آبادان.
۴. بیضاوی، محمد رضا و شهرزاد شهریاری(۱۳۹۸)، بررسی و نقش تکنولوژی در معماری پایدار، ششمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری، تهران -دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی
۵. تقوی، لعبت(۱۳۹۳)، نقش بام و دیوار سبز در توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی: شهر تهران)، پایداری، توسعه و محیط زیست، دوره ۱، شماره ۱، ص ۳۶-۱۹.
۶. جعفری کمالوند، مینا، مهرپویا، رضا(۱۳۹۰)، تجربه نهفته در معماری سرد و کوهستانی، (نمونه موردی روستای ورکانه)، همایش ملی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت انرژی، با رویکرد پایداری، تهران.
۷. جوادنیا، مینا، دربان، علی(۱۳۹۷)، معماری سبز گامی به سوی معماری پایدار، نشریه معماری شناسی، دوره ۱، شماره ۵.
۸. دبستانی، هدا، بقایی، آزنگ(۱۳۹۵)، ترویج معماری سبز در راستای دستیابی به توسعه پایدار شهری در معماری معاصر، اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار، مشهد، موسسه بین المللی معماری، شهرسازی مهرآذ شهر، دانشکده هنر و معماری، کرمان، ایران.
۹. رحیمی، کوثر، حسنی، مریم، محمودی ماندی، فاطمه، جلیل پیران، آمنه(۱۳۹۸)، نقش و عملکرد بام سبز در زمینه حفظ انرژی با رویکرد معماری پایدار، سومین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم مهندسی، گرجستان - شهر تفلیس، آکادمی بین المللی علوم گرجستان.
۱۰. رضاییان کله بستی، الهام(۱۳۹۷)، معماری سبز، با تأکید بر توسعه پایدار شهری، دومین کنفرانس علمی پژوهشی رهیافت‌های نوین در علوم انسانی ایران، ایلام، موسسه پژوهشی آسو.
۱۱. رضوانی، محمد، پایرونده، محمد مهدی، نوجوان، مهدی، صهبا، مهدی(۱۳۹۵)، بررسی نقش بام های سبز به عنوان راهبردی در جهت ارتقای کیفیت محیط زیست شهری از منظر معماری پایدار، علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره ۱۸، شماره ۲، صص ۵۴۷-۵۶۵.
۱۲. زیاری، کرامت الله(۱۳۸۳)، مکتب‌ها، نظریه‌ها و مدل‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای، انتشارات دانشگاه یزد، یزد.
۱۳. مسلمی، مازیار، عمرانی، مجتبی، ذاکری، مبین(۱۳۹۸)، انرژی های نو و تجدید پذیر در معماری پایدار و سبز با روش طراحی غیرفعال، پنجمین کنفرانس سالانه ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران، مشهد، موسسه علمی آموزشی و پژوهشی ارگ.
۱۴. مسلمی، مازیار، نجفی، مریم، نامور، زهره(۱۳۹۸)، بررسی تطبیقی بام سبز در اقلیم معتدل و مرطوب با رویکرد کاهش انرژی والودگی، پنجمین کنفرانس سالانه ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران، مشهد، موسسه علمی آموزشی و پژوهشی ارگ.
۱۵. یغفوری، حسین. رفیعیان، سجاد. راز دشت، عبدالله(۱۳۸۹). فضاهای عمومی عاملی در جهت افزایش همبستگی اجتماعی در شهر سالم، دومین همایش ملی شهر سبزوار.

۷۶۰ فصلنامه علمی - پژوهشی چهره‌ای و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال دوازدهم، شماره یکم، زمستان ۱۴۰۰

16. Ahmad A. & Shafik S., (2011) Modernization and regionalism: Approach for sustainable revial of local urban identity. Elesiever, 21: 511.
17. Amany, Ragheba, Hisham, El-Shimyb, Ghada, Raghebb, (2016), Green Architecture: A Concept of Sustainability, Procedia - Social and Behavioral Sciences, Volume 216, 6 January 2016, Pages 778-787
18. Basiago, A. (1999) Economic social and environmental sustainability in development theory and urban planning practice. The Environmentalist, 2: 142.
19. Chonga, W.T, Fazlizana, A, Poha, S.C, Pana, K.C, Pingb, H.W, (2012), Early development of an innovative building integrated wind, solar and rain water harvester for urban high rise application, Journal : Energy and Buildings, Volume 47, April 2012, Pages 201–207.
20. Iman Abdel Shahid, Ibrahim, (2017), Green Architecture Challenges in the Middle East Within Different Rating Systems, Journal: Energy Procedia, Volume 115, June 2017, Pages 344-352
21. Lawrence, J, & Fudge, C. (2009). Healthy cities in global and regional context. health promotion international .15
22. Mahdavinejad, Mohammadjavad, Arash, Zia,Airyra Norouzi, Larki, Setareh, Ghanavati,Narjes, Elmi, (2014), Dilemma of green and pseudo green architecture based on LEED norms in case of developing countries, ournal : International Journal of Sustainable Built Environment, Volume 3, Issue 2, December 2014, Pages 235–246.
23. Mollison, Bill, (1994),Introduction to Permaculture, Tagari Publication, NSW
24. Northridge, M. , D. Sclar, E. , & Biswas, P. (2003). Sorting out the connections between the built environment and health: a conceptual framework for vavigating pathway and planning healthy cities. Urban health.p 556
25. Wang Zhea, Zhou lia, Shi jinga, (2011), On the Beauty of Green Expo Architecture and Sustainable Development-Taking “China Pavilion” As An Example, Journal : Procedia Engineering, Volume 21, 2011, 163-167.
26. McDonald, M.H.B. (1993), The Marketing Planner, Oxford: *Butter Worth Heinemann*, pp.143.
27. Scolozzi, Rocco, Uta Schirpke, Elisa Morri, Dalia Damato & Riccardo Santolini (2014), Ecosystem services-based SWOT analysis of protected areas for conservation strategies, Journal of Environmental Management 146, 543e551.
28. Kajanus, M. (2004), Strategy and Innovation Model for the Entrepreneurial Forest Owner, Academic Dissertation in Forest Planning, University of Joensuu.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی